

Лелеци допираат душава ми ја гонат
Во мислите бунтоваат со сонот се борат
Татковината моли не вика за спас
Да стиснеме тупаници и крене глас
Во земјата воскреснале лигуши и јуди
Браќата ги кодошат Господ да им суди
Кој посегна браќа јазик да ви сече
Да пркоси сверски живи да ве пече
Кој сака насилно и земја да ни земе
Куќа да му гори да му згасне племе
И земјата знае да плаче и рида
Кога над неа кула од коски се зида
О Господе златен дај ми малку сила
Да одлетам повторно во земјата мила
Да застамам гордо на нејзиното раме
И високо да го развеам македонското знаме
Да кликнам силно со воинствен глас
Македонијо, ние сме твои, сметај на нас
Татковино, наша си и на друг не те даваме
Македонијо, слушни не, ние не те забораваме

26.6.2017 г. г-д. Дарлинг Хаба, Сиднеј